Crux xpi eſt xpianoꝝ ſpes ꝛ victoria. mortuoꝝ re
ſurrectio. dux cecoꝝ. via ꝑuerſoꝝ. bacul⁹ claudo-
rū. ꝯſolatio paupeꝝ. vite eterne lignū. ¶ Quarto bn̄
dictū ē crucis lignū. q2 in eo hō recōciliaꝶ. Vn̄ ad
Coll'. i. Pacificās ꝑ ſanguinē crucis ei⁹ q̄ in celis ꝛ
in terris ſunt. Jō ambas man⁹ extēdit in cruce ad
recōciliādū ambas ptes. De q̄ Rom. v. Cū inimi-
ci eſſem⁹ recōciliati ſum⁹ ꝑ ſanguinē filij ei⁹. Ra-
ban⁹ de laude crucis. Tu crux ſctā es. egrotos cu
ras: meſtos letificas: tribulatos cōſolas: tu ſtatus
credētiū: tu firmitas opantiū: tu btitudo in te ſpe-
rantiū. ¶ Quinto bn̄dictū eſt lignū crucis. q2 i eo
aduerſitas dulcoraꝶ. Figuraꝶ. Exod. xv. Moyſes
clamauit ad dn̄m ꝓ aq̄s marath. i. amaris. ꝛ oñdit
ei lignū. qd̄ aq̄s impoſituꝫ dulcorabanꝶ. Spūalr.
aque amare ſunt tribulatōes pn̄tis vite. q̄ dulcorā
tur ꝑ crucis mēoriā. Vn̄ Greg. Quicq̄d afflictio-
nis pateris i terris leue erit ſi inſpiciaꝶ q̄d biberit
xp̄s in ligno crucis. Nā ſm̄ Bern. Bon⁹ miles nō
ſentit ſua vulnera regis intueꝶ. Grego. Dū paſſio
xpi intueꝶ nil tam graue qd̄ nō equo aio ſuſtineꝶ.
¶ Sexto xp̄s in eo honoraꝶ. ad Phil'. ij. Factus ē
obediēs vſq3 ad mortē: mortē aūt crucis: ꝓpꝶ qd̄ ex
altauit eū de⁹. ſ. ꝓpter obediētiaꝫ. Dicit mgꝶ in. iij.
ſen. diſ. xviij. Vt xp̄s clarificareꝶ in ſua reſurrectōe
hūiliat⁹ eſt in crucis paſſiōe. Nā hūilitas crucis ē
meritū claritatis. ꝛ claritas reſurrectōis ē pciū ꝛ p̄
miū hūilitatis ſue paſſiōis. ¶ Septimo bn̄dictū ē
lignū crucis. Nā ꝑ illud ōis bn̄dictio daꝶ. vt hꝛ in
cañ. de ꝯſe. di. v. nūq3. vbi dꝛ. Sacerdotalis gradus
aliaq3 ſacra ſigno crucis ꝑficiunꝶ. Jō Aug. in ſer.
de paſſione dn̄i. Crux xpi nob eſt cā totius btitudi
nis. h̄ de cecitate liberauit erroris. h̄ de tenebris re
duxit ad lucē. h̄ debellatos q̄eti ſociauit. h̄ aliena-
tos deo ꝯiūxit. longe ꝯſtitutos ꝓximos repn̄tauit
hec ꝑegrinantes ciues effecit. h̄ diſcordiā amputa
uit. h̄ eſt pacis firmamētū. h̄ eſt abundās largitio
oīm bonoꝝ. ¶ Octauo bn̄dictū ē lignū crucis Nā
ꝑ illud celū reſeraꝶ. De q̄ damaſ. Crux xpi ē clauis
ꝑadiſi. De q̄ claue Jſa. xxij. Dabo clauē dom⁹ da
uid ſup humerū eius. Jō Greg. in omeꝶ. di. Crux
xpi ꝑadiſū patefecit qd̄ ꝑ q̄nq3 milia annoꝝ ꝛ am
plius clauſuꝫ fuit. De q̄ aptōe dixit ſaluator. Ho-
die mecū eris in ꝑadiſo Lu. xxiij. Jō Raban⁹ ſup
Geñ. Dn̄s in meridie crucē aſcēdit. ꝛ ꝓmiſſa latro
ni habitatōe ꝑadiſi poſt meridiem hora nona ſpm̄
tradidit vt vicꝫ hora eadē q̄ ꝑmus hō lignū p̄uari-
catōis tetigerat. ſcd̄s hō lignū redēptōis aſcēderet
Et q̄ hora diei p̄uaricatorē adaꝫ de ꝑadiſo expule-
rat. ea hora latronē cū ꝯfitētē in ꝑadiſum inducēt.
¶ Dixi ſcd̄o rōe bn̄dictōis reddiꝶ. cuꝫ dꝛ. ꝑ qd̄ fit
iuſticia. Nota multiplex facta fuit iuſticia ꝑ lignū
crucis. Prima. nā ꝑ illō hō repēdit qd̄ abſtulerat
Juſtū ē em̄ ꝙ ſm̄ formā ꝛ q̄titatē delicti fiat emē
datio cū reſtitutōe ablati. hō aūt fructū vetitū rece
pit ab arbore. ꝓpter qd̄ mortalitatem incurrebat. ꝛ
ſic hō xp̄s fructū vite reſtituit arbori cū pependit
in ea. Hō delectat⁹ ē in oī ſenſu ſuo illicite i ligno.
Et ſic xp̄s punit⁹ ē in oī ſenſu ſuo iniuſte. Penaꝫ
em̄ habuit q̄ ad tactū. in flagellatiōe: crucifixione:
ꝛ coronatōe. Penā habuit q̄ ad viſum. ꝯſiderādo
matrē lacrimantē ꝛ diſcipulū: audiuit opprobria
et blaſphemias. Alios ſaluos fecit ꝛc̄. Guſtauit

acetū cū felle mixtū. Odorat⁹ ē ſputi fetorē. iuxta
illud Jſa. l. Faciē meā nō auerti ab increpātib⁹ ꝛ
ꝯſpuētibus i me. Idcirco impletum eſt illud apl'i
Rom. v. Sicut ꝑ vnius delictū in oēs hoies mors
in ꝯdēnationē tranſijt. ita ꝑ vnius iuſticiaꝫ in oēs
hoies vita i iuſtificationē. Ne q̄ Amb. i ſer. de paſ-
ſione. Qd̄ adā in arbore ꝑdidit. h̄ xp̄s in cruce in
uenit. Scd̄o iuſtū fuit ſicut diabolus hoiem in li-
gno decepat ꝛ vicerat vt ꝑ lignū viceuerſa falleret
ꝛ decipeꝶ. De q̄ Grego. Qui in ligno vincebat ꝛc̄.
Jō Pſ. cxliiij. Juſtus dn̄s in oibus vijs ſuis. De
hac iuſticia loquiꝶ mgꝶ in. iij. diſ. xx. reddēs rōnes
q̄re xp̄s potentia nō voluit nos liberare: ſ3 iuſticia
di. Potētia vincere noluit. q2 diabolus vicio ꝑuer
ſitatis ſue amator eſt potētie ꝛ deſertor oppugna-
torq3 iuſticie: in q̄ cū hoies magis imitanꝶ q̄ negle
cta vel poſtpoſita iuſticia magis ſtudēt. eiuſq3 ade
ptōne letanꝶ vel cupiditate inflamanꝶ. Jō placuit
deo vt nō potētia ſ3 iuſticia vincens hoiem libera
ret. in q̄ hoiem imitari diſceret ꝛc̄.

¶ De aſcenſione dn̄i. ¶ Sermo lxxx.

Aſcendit deus in iubi
latiōe: ꝛ dn̄s in voce tube. Pſ. xlvj. ¶ In
verbis ꝑmiſſis duo innuunꝶ. Primo io-
cūda xpi aſcēſio. Scd̄o eius tremebunda reuerſio
Primo dꝛ. aſcēdit deus in iubilatiōe. ¶ Nota
xp̄s multiplr aſcēdit. Primo potēter. q2 ꝓprijs vi
ribus. Joh. iij. Nemo aſcēdit in celū niſi q̄ deſcen
dit. Glo. v̄tute ꝓpria. Si tu debes aſcēdē oportet
ꝙ fiat v̄tute ſua. Vn̄ phs in li. de generatōe. Oīe
leue ſurſum: graue deorſū. Nos v̄o grauati ſum⁹
pctis. Pſ. xiij. Omnes declinauerunt ſil' inutiles
facti ſunt. nō eſt qui faciat bonū nō eſt vſq3 ad vnū
id eſt xp̄m. Ipſe em̄ leuis ſine omni pctō. Ita po-
tenter aſcēdit vt mirarenꝶ angeli dicētes illud Jſa
ie. lxiij. Quis eſt qui venit de edom. i. ſanguineus
qui viderunt cicatrices vulneruꝫ. tinctis veſtibus
de boſra. i. tribulatione. Iſte formoſus in ſtola ſua
id eſt claritate. in multitudine virtutis ſue gradiēs
Reſpōdit. Ego ſum qui iuſticiā loquor ꝛ ꝓpugna-
tor ſum ad ſaluandū. i. ꝓ hoie pugnaui contra dia
bolum quem vici: ꝛ hoiem quē ſaluaui. Nō ſic po
tenter aſcendit enoch. de quo dicitꝶ Tulit eum dn̄s
ꝛ non apparuit. Geñ. v. Non ſic raptus vt paulus
nec i curru ſublimat⁹ igneo vt helyas ſolū in celuꝫ
aereū: ſ3 ipſemet ꝓpa v̄tute aſcēdit. Dicit em̄ ſctūs
Tho. p̄te. iij. q. lxxiij. In xp̄o erat duplex natura. ſ.
diua ꝛ hūana. Vn̄ ſm̄ vnāquāq3 naturā poteſt ac
cipi propria virtus. Primo ſm̄ naturam diuinam
q2 i potētia diuitatꝫ ſm̄ quā ē vbiq3 aperit ſibi id ꝙ
ex potētia diuitatꝫ facta ē corpal' aſcēſio. vn̄ Greg.
Ille ꝑ hūanitatē aſcēdit i celū q̄ ꝑ diuitatē cōtinet
trāꝛ celū. Sꝫ ſm̄ hūanā naturā p̄t accipi duplex v̄
tus. Vna nālis q̄ ꝓcedit ex ꝑncipijs nature. ꝛ tali
v̄tute manifeſtū ē ꝙ xp̄s nō aſcēdit i celū. Alia v̄-
tus i hūana nā ē v̄t⁹ glie ex p̄te aie glificate. ex cui⁹
redūdātia glificaꝶ corp⁹. q2 ſm̄ aug. Tāta ē obediē
tia glificati corpis ad aiaꝫ. ꝙ vbi vult ſpūs ibi ꝓtin⁹
erit ꝛ corp⁹ ꝓpꝶ dotē agilitatꝫ. Et ſic illi ſmini. aſſū
pt⁹ eleuat⁹ ferebaꝶ i ep'la ꝛ euāgelio. l3 videꝶ ſigni
ficare q̄d alteri⁹ āminicli. ꝓpē tñ xp̄m aſcēdiſſe im-

portāt. qꝛ ꝟtute aīe volētis corp⁹ xp̄i aſcēdit ī celū.
Nā ſic corp⁹ efficit̄ glioſū ex ꝑticipatōe aīe: ita ex
ꝑticipatōe dī efficit̄ btm̄. ⁊ ſic ꝑma radix aſcēſiōis
xp̄i fuit virt⁹ diuia. Ideo xp̄s potēter aſcēdit ꝓ ꝓ-
pꝛia virtute. nō q̄ eſt hūane nature naturalis: ſꝫ q̄
eſt virtutis diuie ⁊ aīe ſue btē. Sꝫ di. tñ dr̄ in ep̄la:
nubes ſuſcepit eū: Rñdet̄. non fecit hoc q̄ſi nubis
miſterio indigeret: ſꝫ ꝑ hoc oñdit ꝙ oīs creatura
parata ē obſeq̄ creatoꝛi ſuo. ¶ Scđo xp̄us aſcēdit
patēter Act. j. Vidētib⁹ illis aſſūpt⁹ ē. ſ. apoſtolis
De q̄ Jo. xvj. Vado ad eū q̄ me miſit: ⁊ nemo ex
vobis intꝛoget me quo vadis. Glo. palā aſcendaꝫ
vt nemo īterroget qđ viſu coꝛꝑali cernet. Jđo illis
vidētib⁹ aſcēdere: voluit vt ipſi aſcēſiōis teſtes exi
ſterēt: ⁊ naturā hūanā ferri ī celū gauderēt. ¶ Ter-
tio velocit̄. vñ dī volaſſe tanq̄ vēti vel angeli. Vñ
ps. xvij. Aſcendit ſuꝑ cherubin: ⁊ volauit ſuꝑ pen
nas ventoꝝ. Potuit ſuꝑ cherubin aſcēdere ⁊ vola
re. qꝛ mouebat̄ nō virtute nature ſicut vēti: ſꝫ ꝟtu-
te glīe ꝑ quā coꝛpus ſuū habebat dotē agilitātis.
Nō tñ mot⁹ iſte fuit ita velox ꝙ ī inſtāti aſcēdiſſet
hoc eñ repugnat motōi coꝛpis locali: q̄ opoꝛtet ꝙ
ꝑmetiat̄ ſpacio. Scđm huōi dimēſionē diuidit̄ tē
pus. vj. Phiſ. vñ mouebat̄ ea velocitate q̄ de⁹ di-
ſpoſuerat ⁊ ꝓut expediebat: vt diſcipuli ei⁹ videre
poſſent. Vel alia glo. Aſcēdit ſuꝑ cherubin. i. ſuꝑ
angelos miſtrātes: q̄ deſignātur in ventis ꝓpt̄ mo
bilitatē ⁊ velocitateꝫ miſterioꝝ. Reuera velociter
aſcēdit. Refert eñ Rabi moyſes maxim⁹ aſtrono
mus: q̄ dicit. A terra vſqꝫ ad celū ſuꝑmū tantuꝫ ē
ſpaciū: quātū de via plana vnus iret in ſeptē mili-
bus ſeptingentis ānis: ſi intm̄ viueret. ita tñ ꝙ iret
cuiuſlibet diei q̄draginta miliaria iret: ⁊ ꝙ milia-
re ſit duoꝝ miliū paſſuū. Hec Rabi moyſes. Hāc
mēſuratōeꝫ nouit ille q̄ fecit oīa ī numero: pōdere
⁊ mēſura. ¶ Quarto aſcēdit letāter. qꝛ cūꝫ magno
triūpho ⁊ iubilo. de quo ps. xlvj. Aſcēdit de⁹ in iu
bilatōe. Reuera xp̄i aſcēſio erat iubiloſa. Pꝛimo
ſibiipſi ꝓpt̄ opis ſui ꝯſummationē. Hoīes multūꝫ
ſolēt gaudere qñ magna opa laudabili fine ꝑege-
rūt. Sic xp̄s opus ſuū ſibi a patre celeſti cōmiſſū
laudabilr̄ expleuerat. de quo Joh. xvij. Op⁹ ꝯſū-
maui qđ dediſti mihi. Et moꝛiēs dixit Johā. xix.
Cōſummatū eſt. ſ. quicq̄d ſibi erat cōmiſſum a pa
tre. Nā vicerat mūdū ꝑ paupꝛtatē Joh. xvj. Confi
dite quoniā ego vici mundū. Itē diabolū expule-
rat Joh. xvj. Pꝛīceps hui⁹ mūdi iam iudicat⁹ eſt.
Itē hoīem ꝑditū reppererat: ideo letāter aſcendit
De quo Luc. xv. dixit ad angelos. Cōgratulami
mihi: qꝛ iueni ouē ꝑditāꝫ ¶ Scđo aſcēſio xp̄i fuit
iocūda angelis ꝓpt̄ ruine repatōeꝫ. de quo Epheſ.
iiij. Xp̄us q̄ deſcēdit ipe eſt q̄ aſcēdit ſuꝑ oēs celos
vt adimpleret oīa. i. oēꝫ ruinā angeloꝝ. Nāꝫ ex oī-
bus choꝛis angeli ceciderunt conſentientes luci-
fero ⁊ pctō ei⁹. Hāc ruinā xp̄us hodie repare ince
pit: iuxta illud ps. cix. Judicabit ī natōib⁹ imple-
uit ruinas. O q̄tū gaudiū fuit angelis ī xp̄i aſcen
ſione: qñ viderūt tantā multitudinē aīaꝝ ad choꝛ
coꝝ trāſeūtē. Nā dī Luc. xv. Gaudiū ē āgelis dei
ſuꝑ vno pctōꝛe pniam agēte: quātū putas gaudiū
cum tot milia animarū cum xp̄o aſcenderūt: Po
tuerūt dicere illud Apocal. xix. Gaudeam⁹ ⁊ exul
temus ⁊ dem⁹ gloꝛiā deo. qꝛ venerūt nuptie agni.
¶ Tertio fuit iocūda patribus de lymbo venienti
bus. ſ. ꝓpt̄ carceris liberationē: ⁊ propter regni
celeſtis adeptōem: ⁊ angeloꝛum aſſociationē. De
his tribus dī Jſa. lij. Eleuauerūt vocē ſuam deuꝫ
laudātes. ſ. de liberatione: ⁊ ſimul laudātes de re-
gni adeptōe. qꝛ oculo ad oculū viderūt faciem do
mini: ⁊ delectabilē ſocietatē angeloꝝ. Itē gaude-
bunt patres ꝓpter humane nature ſublimatōeꝫ vl
tra angelos ī xp̄o Jeſu. Ambꝛo. ſuꝑ illo ꝟbo. Nuſ-
q̄ angelos apphēdit: dicit. O q̄magnū ⁊ mirabi-
le gaudiū oī ſtupoꝛe plenū: carnē noſtrā ſurſūꝫ ſe-
dere ⁊ ab angelis ⁊ archangelis adoꝛari. Jđo ī ve
teri teſtamēto ꝑmiſerūt ſe adoꝛari angeli. vt patet
Geñ. xviij. Abꝛaham tres vidit: vnū adoꝛauit. In
nouo teſtamēto poſt aſcenſionē xp̄i dixit angelus
Johāni volenti eū adoꝛare. Ne feceris: cōſeruus
tuus ego ſūꝫ Apocal. xix. Jđo Grego. ī omel. aſcē
ſionis. Naſcēte domio videbat̄ humiliata deitas:
aſcēdente ꝟo domio exaltata eſt hūanitas. Et hoc
fuit gaudiū patrib⁹. ¶ Quarto eius aſcenſio ē io-
cunda hoībus. qꝛ aſcēdit vt patrē ꝓ nobis exo-
raret. Vñ ad Heb. vij. Accedens ꝑ ſemetipm̄ ad
patrē vt ꝓ nobis intꝑpellet. O ſi duo frēs eēnt ī exi-
lio: ⁊ vn⁹ reuocaret̄ ad patriā: ⁊ alt̄ derelinq̄ret̄ in
exilio: vtiq̄ frater exul rogaret vt frater reuocatus
exoꝛaret ꝓ eo. Et ſic xp̄us nobiſcū fuit ī exilio. ps.
cxix. Habitaui cum habitātib⁹ cedar. i. in tribula-
tōe. Sꝫ hodie reuocat⁹ ad patriā. de quo Joh. xx.
Aſcēdo ad patrē meū ⁊ ad patrē veſtrū. Grego. in
omel. Maria ſtabat: dicit. Aſcēdo ad patrē meūꝫ
ꝑ naturā: veſtrū ꝑ grām. j. Joh. ij. Aduocatū habe
m⁹ apud deū patrē q̄ ē ꝓpiciatio ꝓ pctīs nr̄is. Jđ
cycatrices reſeruauit vt pꝛi oñderet. Jđo dīc Bern.
Securū o pctōꝛ habes acceſſum ad deū. Jđo ps.
xcvij. Jubilate ī ꝯſpectu regis. Hec iubilatio figu
ratur. ij. Re. vj. Dauid deduxit archā cum iubilo.
⁊ ſic filius dei coꝛpus qđ aſſumpſit cum tripudio
¶ Quinto aſcēdit vtilit̄ Joh. xvj. Expedit vobis
vt ego vadam. Reuera vtilis ē xp̄i aſcēſio: de qua
nobis dꝫ foꝛe iubilatio. Pꝛimo vt diabolū cōfun
deret Naū. j. Celebꝛa iuda feſtiuitates tuas ⁊ red-
de vota: qꝛ non adījciet vltra vt ꝑ te tranſeat belial
Per iudā intelligit̄ cōfitens: ⁊ ſignificat quēlibet
fidelē cui hec ꝟba dicunt̄. vt reddat ꝓmiſſa deo: vt
diabolo renūciet ⁊ pompis eius. quia diabol⁹ vl-
tra nō habet tantā poteſtatē. interījt eñ. i. perījt ei⁹
poteſtas. quia nō poteſt vincere niſi volentē. vt dī
dicit Hiero. Debilis eſt hoſtis ⁊c. Ergo iocunda.
Jſa. xxix. Paupes homies in ſancto iſrael habita
bunt: quoniā deficit qui ꝑualebat. Perpēde quā-
tum hodie cōfundebatur cum videbat ſuos capti
uos ita aſcendere: ⁊ ſuūꝫ locum de quo eiectus eſt
poſſidere. ¶ Scđo vt viā ꝑpararet Mich. ij. Aſcē-
dit iter pandēs ante eos. Duo erant loca. vn⁹ vbi
triſticia ⁊ moꝛs: vt infern⁹. alter in quo vita ⁊ cōſo
latio. Via ꝑmi loci erat notiſſima Jſa. v. Infern⁹
dilatauit animā ſuam: ⁊ apuit os ſuum abſq̄ vllo
termino. ⁊ deſcenderunt foꝛtes: ſublimes ⁊ glorioſi
ad eū. Sꝫ viā in celo null⁹ ſciuit. ſꝫ hodie oſtendit.
ps. xv. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis
me leticia cū vultu tuo. Reuera oñdit nobis ī ſua

ꝯuerſatōe Joħ.xiiij. Ego ſuȝ via ⁊c̄. Augꝰ. Xp̄us
in hūanitate ē nobis via ad ſuā diuinitatē. Jdō.j.
Joħ.ij. Qui dic̄ ſe i xp̄o manē: dȝ ſic̄ ip̄e ābulauit
⁊ ille ābulare. M ¶ Primo xp̄s deſcēdit ad Epħ.
iiij. Qui deſcēdit ip̄e ē qui aſcēdit. Reuera deſcen
dit ꝑ gradꝰ hūilitatꝭ. Phil.ij. Exinaniuit ſeip̄m for
mā ſui accipiēs. Et ſic nos ꝑ hūilitatē. Augꝰ. i li.
ꝯfeſ. Deſcēdite vt aſcēdatis. Luc̄.xviij. Qui ſe hu
miliat exaltabit. Augꝰ. d̄ ciui. dei. Hūilitas ē via
in celū: nō leuās ſe ꝯ̄ deū. Bern̄. Si aſcendere deſi
deras: neceſſe eſt vt deſcēdas. ſi vis hr̄e celſitudinē
dei: cape p̄us hūilitatē dei. Prouer. xxix. Hūilē
ſpū ſuſcipiet glīa. Bern̄. ſup v̄bo. aſcēdo ad patreȝ
meū: dicit. Chriſtꝰ deſcēdit quo inferiꝰ nō debuit.
videlicȝ vſqȝ ad carnē. vſqȝ ad crucē. vſqȝ ad mortē.
vſqȝ ad lymbū. Jdō aſcēdit quo celſiꝰ nō potuit. qꝛ
ſup oēs celos Marc̄. vlt̄. Sedet ad dexteram dei.
Dextera dei ē eq̄litas ſm̄ diuinitatē. ꝫ ſm̄ hūani
tatē (dicit ſctūs Tho.) eſt frui optimis bōis ⁊ po
tiorıbꝰ i diuinitate. Sȝ heu in ſupbia aliqui volūt
aſcēdere: qd̄ eſt impoſſibile. aſcēdūt vſqȝ ad celos
deſcendūt vſqȝ ad abyſſos ſicut diabolꝰ Jſa.xiiij.
Jn celū aſcendā: ſup aſtra dei exaltabo ſoliū meū
Audi ſubdit. Quō cecidiſti lucifer q̄ mane oriebaris: Dn̄ Fulgēnꝰ. Supbe mētes quāto altiꝰ aſcē
dūt: tāto ꝓfundiorē caſuȝ faciūt. Bern̄. Quē ſeq̄
mini miſeri: quē ſeq̄mi: Nōne ille ē mons in quē
angelꝰ aſcēdit ⁊ factꝰ eſt diabolꝰ: Jſid̄. Si q̄s i val
le nō ambulauerit: ad montē aſcēdere neq̄t. ¶ Se
cūdo inocēter vixit poſtq̄ȝ deſcēdit. j. Pe. ij. Pec
catū nō fecit. Et ſic nos. qꝛ corꝑa de quāt o purio
ra: de tāto leuiora. ⁊ ſic puri a peccato apti ſunt ad
aſcēdendū. pſ̄. xxiij. Quis aſcēdet in montē dn̄i:
Rn̄dit. Jnnocēs manibꝰ ⁊ mūdo corde. ¶ Tertio
poſtq̄ȝ paſſus eſt aſcēdit Luc̄. vlt̄. Nōne oportuit
xp̄m pati ⁊ ſic itrare i glīam ſuā: Sic ⁊ nos ꝑ paſſi
onē Act̄. xiiij. Per multas tribulatōes ⁊c̄. Horta
tur nos Mat. xvi. Qui vult venire poſt me: abne
get ſemetip̄m: ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. ¶ M
¶ Crux xp̄i duobꝰ modis tollit̄. cum ꝑ abſtinentiā
corpus macerat̄: ⁊ ꝑ ꝯpaſſionē animus. Gen̄. iiij.
Subt̄ te erit appetitus tuus. Figurat̄ xp̄i paſſio i
ꝓceſſione. Nos trāſiuimꝰ vt diſcipuli poſt crucifi
xū. Sic licȝ xp̄s nō reintrauit cuȝ illis: tn̄ nos cru
cem reportamꝰ qꝛ ip̄e ē nobiſcū ſpūali p̄ntia Mat.
vlt̄. Vobiſcū ſum ⁊c̄. Jn p̄mitiua ecclīa ꝓceſſio fi
ebat q̄ntis ferijs: nūc die dn̄ica ⁊ ꝑ plura feſta. Eti
am die dn̄ico ad deſignādū eiꝰ reſurrectionē. Sed
heu multi volūt ꝑ diuitias aſcēdere: qd̄ ē impoſſi
bile. Gre. Nemo valet aſcēdere ad id qd̄ ſup ip̄m
eſt: niſi ſciat mactare qd̄ eſt. Eccli. xviij. Ne p̄ſtes
ꝯcupiſcētias aīe tue. ¶ Quarto p̄us ſurrexit. ⁊ ſic
nos Epħ. v. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis
⁊ illumiabit te xp̄us. Jſid̄. Non ꝓdeſt xp̄i reſurre
ctio: niſi ſurgamꝰ cū xp̄o. ¶ Quinto reprobauit i
credulitatē eoꝝ. ⁊ ſic in vitā crimialē ꝑ diſplicētiā
Augꝰ. de v̄bis dn̄i. Diſpliceat tibi qd̄ es ſi vis ꝑue
nire ad illud qd̄ nō es. ¶ Sexto trāſiuit ad montē
oliueti de quo aſcēdit: ad deſignādū q̄ ꝑ opa miſi
cordie aſcendē debemꝰ. Eccli. xvj. Ois miſcōia fa
ciet vnicuiqȝ locū ſ₃ merita opeꝝ ſuoꝝ. Figurat̄. j.
Macħ. ij. Dauid i ſua miſcōia cōſecutꝰ ē regni ſe
dem in ſecula. j. Thimo. iiij. Pietas ad oīa vtilis
eſt. maxime ad ꝓmiſſioneȝ vite et̄ne. ¶ Septimo
eleuatis manibꝰ. ad deſignādum q̄ oīa noſtra bo
na i deū debemꝰ trāſfundere. j. Cor. x. Omia que
cūqȝ facitis: ad glīam dei facite. ¶ Scdō vtilit̄. q̄a
ad fidei cōfirmationē. Auguſ. in ſmōe de aſcēſiōe
dic̄. Xp̄i aſcēſio ē fidei catholice cōfirmatio. ¶ Ter
tio vtilit̄. qꝛ ad erectionē ſpei. Auguſ. Naturā no
ſtram ſublimauit ad ſydera: vt credētibꝰ poſt ſe vi
am patere demōſtraret. ¶ Quarto vtilit̄ ad chari
tatis inflāmationē. Xp̄us hodie aſcēdit i celuȝ vt cū
illo aſcēderet cor noſtrū. Grego. Jllic ſeq̄mur cor
de: vbi credimꝰ eum corpore. Auguſ. in ſmōe ho
dierno. Si deuote aſcēſionē celebramꝰ: tūc ſurſuȝ
corda habeamꝰ. Reuera debemꝰ inflāmari chari
tate. Leo papa i ſmone hodierno. Hodie firmati
i paradiſuȝ ꝑ paſſionē eius ampliora ſumus acce
pturi ꝑ ſuā glīam quā ꝑdidimꝰ ꝑ diaboli inſidiaȝ.
ad Coloſ. iij. Que ſurſum ſunt querite. Matħ. vj
Vbi ē theſaurꝰ tuus: ibi ⁊ cor tuū. Heb. xiij. Non
habemꝰ ꝑmanentē hic ciuitatē: ꝫ futuraȝ inquiri
mus. Joħ. xiiij. Vado parare vobis locuȝ. vt vbi
ego ſum ⁊ vos ſitis. ¶ Sexto aſcendit honorāter.
pſ. lxvij. Aſcendit in altum: captiuā duxit captiui
tatē. i. eos qui fuerūt a diabolo captiuati. Prouer.
xx. Honor regis multitudo populi. O q̄ȝ cum ma
gno honore ſuſceptus eſt hodie. Hiero. Oēs vir
tutes angelice xp̄o venerūt obuiā. pſ. lxxij. dictuȝ
impletū eſt. Jn veritate deduxiſti me: ⁊ cuȝ gloria
ſuſcepiſti me. Jdeo pſ. lxvij. Pſallite deo q̄ aſcen
dit ſup celos. Jdō canit ecclīa. O rex domie virtu
tum: qui triūphator hodie ⁊c̄. ¶ Scdō ſequit̄ tre
mebūda reuerſio i voce tube. j. ad Theſ. ij. Canet
eīn tuba. Pſ̄. xlix. Deꝰ noſter manifeſte veniet: et
non ſilebit. Zach. ix. Dn̄s in tuba canet: ⁊ exibit vt
fulgur gladiꝰ eiꝰ in iudiciū: ſcindēs ex vtraqȝ parte
¶ O ¶ Sciendū tamē q̄ audiet̄ triplex vox in ad
uentu xp̄i ad iudiciū. ſ. vox citatōis. vox diſcepta
tōis. vox diffinitōis. ¶ Prima vox citatōis Mat.
xxiiij. Mittet angelos ſuos cum tuba ⁊ voce ma
gna: ⁊ cōgregabūt electos eius a quattuor ventis
celi. Chriſ. O q̄ȝ magna erit illa vox ⁊ terribilis cui
omnia obediūt elementa. q̄ petras ſcindit. inferos
frāgit. monumēta apit. vincula mortis diſſoluit. ⁊
vniuerſos ad iudiciū ſurgere cōpellit. Adeo terri
bilis erit reprobis: ſicut dicit Augꝰ. q̄ mallent re
probi oē tormentū ſuſtinere q̄ȝ ip̄am audire. Tūc
reprobi dicent mōtibus Apocal̄. vj. Cadite ſuper
nos. De hac voce dicit Hiero. Siue comedaȝ: ſi
ne bibā ſemꝑ ſonat illa vox i auribus meis: ſurgi
te mortui. ¶ Scdā vox diſceptatōis erit terribilior
Johel. iij. Cōgregabo oēs gentes i vallē ioſaphat
⁊ diſceptabo cū eis. Primo obijciēdo malis bn̄fi
ciū paſſiōis. ꝓpter qd̄ reſeruauit cycatrices: vt dic̄
Auguſ. deinde opa miſcōie q̄ non fecerūt. Matħ.
xxv. Eſuriui ⁊c̄. Deinde mala que perpetrauerūt
Eccl̄s. vlt̄. Cuncta q̄ fiūt adducet dn̄s ad iudiciuȝ.
O quid reſpondebit miſer peccator: Jſa. xxxviij.
Quid reſpōdebo cum ip̄e fecerim. Pſ̄. cvj. Om
nis iniquitas opilabit os ſuū. muta fiunt labia do
loſa. Quis ſapiēs ⁊ itelligat miſcōias dn̄i: ¶ Ter
tia vox diffinitōis. ⁊ eſt terribiliſſima: quādo vlti

mā ſniam dabit cōtra malos. De qua voce dī Za-
cha. ix. Dn̄s in tuba canet: ⁊ exibit vt fulgur gladi
us eius in vltima ſnia. D ꝗacut⁹ gladius ſcindēs
ex vtraq; pte. ſ. corpus ⁊ animā: quādo dicet̄ repro
bis. Ite maledicti in ignē eternū: qui vobis para-
tus ē ⁊c̄. Ideo canit eccleſia. Vt cum flāmiuoma
nube reuerteris ⁊c̄.

Sermo lxxxi. Ad idē.

Dominus quidez Jeſus

poſtq̄ locut⁹ ē eis aſcēdit in celū Marc.
vlt. Dicūt naturales ꝙ aqua in aq̄ductu
talē hʒ cōditōem ꝙ quātū deſcēdit: tantuʒ aſcēdit
dum fiſtula ſit integra. P Spūalr̄. p aquā itel
ligit̄ pplus xp̄ian⁹. Vn̄ Apoc. xvij. Aquas q̄s vi
diſti ſunt populi. Hec aq̄ ducit̄ in fiſtula. i. in roze
fidei ⁊ gr̄e diuie. Et cuʒ hec fiſtula ſit integra: hec
aq̄. i. popul⁹ fidelis tantū aſcēdit ſurſuʒ i celū: quā
deſcēdit in terris. i. ſe hūiliauit. Luc. xviij. Qui ſe
hūiliat exaltabit̄. Et ſic xp̄us hūiliauit ſe deſcēdē
do in vterū v̄ginis: ⁊ induit habitū homis. Scd̄o
hūiliauit ſe vſq; ad p̄ſepe ⁊ ad crucē: ad tumulū ⁊
ad infernū. ꝓpt̄ qd̄ merito aſcēdit. Id̄o Bern̄. tra-
ctans illud. aſcēdo ad patrē meū: dicit. Chriſt⁹ de-
ſcendit quo inferi⁹ non decuit: ideo aſcēdit quo al
tius nō potuit. Quapropt̄ dicit Greg. in omel̄. de
aſcēſione. Sicut naſcēte dn̄o diuinitas ē humilia-
ta: ſic eo aſcēdente hūanitas eius eſt exaltata. Di-
cit em̄ magiſter in. iij. diſt. xviij. Decuit vt ꝓpt̄ pec-
catū homo non intromitteret̄ in paradiſuʒ. i. in ce
lū: niſi in hoie vno tanta eēt hūilitas q̄ omnib⁹ ꝓ-
ficere poſſet: ſicut in homie tāta fuit ſupbia q̄ om-
nibus nocuit. Et illa fuit repta ſolum ꝑ xp̄m. ideo
Apoc. iij. vidit Johānes oſtiū aptū illi qui modi-
cam virtutē habuit. i. xp̄o qui habuit hūilitatē. ꝓ-
pter qd̄ Joh. iij. Nemo aſcēdit niſi deſcēdit. i. ꝓma
xime ſe hūiliauit. Auguſ. Portaʒ quā nobis clau
ſit ſupbia noſtra: apuit hūilitas. Sim⁹ ergo ipſuʒ
ſectātes i eius hūilitate. De quo Judith. viij. Hu
miliemus illi aias nr̄as: expectem⁹ hūiles cōſola-
tionē ⁊ conſolationē eius. Bern̄. Si vis cape celſi
tudinē dei: cape ꝑus hūilitatē xp̄i: qui ꝑus humi-
litatē p̄dicauit ⁊ ſe hūiliauit. De quo thema. Dn̄s
quidē Jeſus ⁊c̄. In ſūma euāgelij duo inſinuātur.
Primo amicabil̄ xp̄i apparitio. Scd̄o ſbiūgit̄ mi-
rabilis eius aſcēſio. De p̄mo dic̄. In illo tēpore. ſ.
in die aſcēſionis: recūbentibus vndecim diſcipu-
lis. ſ. in cenaculo in quo mādūcauit xp̄us cum di-
ſcipulis ante paſſionē. tūc apparuit illis Jeſus in
die aſcenſiōis. Bis em̄ apparuit. ſ. i cenaculo: ⁊ in
monte oliueti. Diceres. tamen eccl̄ia canit.
Dn̄s de ſynai aſcēdit. R̄ndet Guil̄. i rōnali. Hoc
itelligit̄ q̄ꝝtū ad iterp̄tationē. q: ſynai iterp̄tat̄ mā-
datū. Aſcēdit ḡ de ſctō mādato. Eūtes docete oēs
gētes. Aug. Bis xp̄i actio ē nr̄a inſtructio. Et xp̄s
hodie octo fecit nobis i exēplū. Vn̄ Gre. Oportʒ
frēs vt illud ſeq̄mur corde: vbi xp̄m credim⁹ aſcē-
diſſe carne. Primo xp̄s apparuit diſcipulis i ce
naculo. ⁊ ſic oportʒ ꝙ nobis xp̄us pri⁹ apparebit ꝑ
grām i corde. Nā ſm̄ Rich. li. iij. de ꝯtēplatōe. Si-
ne gr̄a nec ſufficim⁹ ad veritatis cognitōeʒ: nec ad
virtutis amorē. q: dic̄ Aug⁹. Gr̄a eſt lumē aie fa-
ciens deūʒ ſup oia diligere ⁊ ei firmiter adherere
Id̄o Greg. Tua nos gr̄a ſemp ꝑueniat ⁊ ſequat̄.
Preueniat inſpirādo: ⁊ ſequat̄ adiuuādo. Dic̄ em̄
Grego. in. xvij. moral̄. Si lumē gr̄e i nobis nō ap
pareret: mens noſtra i peccato ꝓ tenebris remane-
ret. Secundū eſt allocutio. Dicit em̄ Aug⁹.
de triplici habitaculo dei. Allocutio eſt eius debi
ta ⁊ occulta inſpiratio. q̄ mediante ſuam veritateʒ
⁊ voluntateʒ iuiſibilr̄ oſtēdit. De quo p̄s. lxxxiiij.
Audiaʒ q̄d loquat̄ in me domin⁹ deus me⁹. Gre-
go. Vox domi auditur cū inſpiratio mente conci
pitur. Tertiū eſt exprobratio peccatoꝝ. Naʒ dicit
Auguſ. Hoc eſt propriū gr̄e vt faciat hominē pec
catum ſuū cognoſcere. Et Greg. Quāto maioris
gr̄e lumen q̄s recipit: tanto magis rep̄henſibilē ſe
cognoſcit. p̄s. xlix. Arguā te ⁊ ſtatuā te cōtra faciē
tuā. q. d. qd̄ poſuiſti poſt tergū tuū. De quo i textu
Exprobrauit icredulitatē eoꝝ. ſ. ad p̄us hebitā. q̄a
his qui viderāt eū reſurrexiſſe nō crediderūt. ſ. ma
rie magdalene ⁊ diſcipulis veniētibus de emaus.
ad deſignādū ꝙ licʒ oē pctm̄ ē redarguēdū: ſignā-
ter tn̄ infidelitatis. q: dic̄ Aug⁹. illa manēte cetera
detinent̄. q: ſine fide falſa ē ois religio: etiā i bonis
morib⁹. Id̄o Aug⁹. de v̄bis apl̄i. Homo infidelis
nō pōt videre ſplendorē veritatis: ſʒ i tenebris ma
net cecitatis: ⁊ lumē eternū nō lucet ei. De quo in
canōe. xxiij. q. j. quia. Niſi q̄s ſoliditatē fidei tenu-
erit: deū cognoſcē nō potuit. q: ſcribit̄ Abacuc. ij.
Juſtus ex fide viuit. Idcirco merito arguit̄ homo
i ſeip̄o. q: fidē opib⁹ nō ipleuit. ⁊ ꝓpt̄ hoc igemiſcit
q: dic̄ Aug. de ſctō vic̄. Tūc pctōꝝ ſal⁹ incipit: q̄n̄
veracit̄ de pctis igemiſcit. Quartuʒ ē mādatū ⁊
eiuſdē ꝓpoſitio. vt a hierl̄m nō diſcederent: ſʒ expe-
ctarēt ꝓmiſſionē p̄ris. Spūalr̄. Hieroſolyma. i. pa
cifica. Et ſic ſi volum⁹ cū eo aſcēdere: a pace nō re-
cedere. Vn̄ ad Heb. xij. Pacē ⁊ ſctimoniā ſeq̄mi
ſine q̄b⁹ nemo videbit deū. Id̄o Ber. Cōpone mo
res vt ſis pacific⁹: ⁊ eris ver⁹ dei fili⁹. Mat. v. Bti
pacifici: q̄m filij dei vocabūtur. Et loq̄tur de pace
mētis. de q̄ Gre. xxiiij. moral̄. Sctōꝝ mens tanta
pace vtit̄ vt nec ꝓſpitate extiguit̄: ſʒ p̄miū eternitatis
expectat. ⁊ vires ex aduerſitatib⁹ ſumit. q: creſcēte
pugna creſcit ⁊ corona. Dic̄ em̄ Pſal. p̄s. xxvj. Si
exurgat aduerſum me p̄liuʒ: in hoc ego ſperabo.
Quintuʒ eſt comeſtio. ⁊ hec comeſtio ſignificat
p̄libationeʒ ⁊ p̄guſtationē cibi vite eterne dulcedi
nis ꝑ deſiderij amorē ⁊ deuotōem. Vn̄ p̄s. xxxiij.
Guſtate ⁊ videte: q̄m ſuauis ē domin⁹. Nā regnū
celoꝝ nō dat̄ niſi eſuriēti. Eſuries aie ē deſideriuʒ
beatitudinis. de quo Amb. i meditatiōib⁹. O dn̄e
fac me guſtare ꝑ amorē qd̄ guſto ꝑ cognitōeʒ. Nā
de tali ſpūali cibo reficit̄ aia. De quo autor de ſpū
⁊ lr̄a. Hec ē vita cordis nr̄i cū aia deuʒ ꝯtēplat̄: ⁊ i
ꝯtēplatōe reficit̄. Et q̄ hāc p̄guſtationē nō habue-
rit ad regnū celeſte nō anhelat. Vn̄ Gre. ſup Eze-
chi. Quāto intenſius itelligit. i. guſtat: tanto dele-
ctabilius a tēporalibus delectatōibus requieſcit.
Et ſubdit. Bis dulce eſt eſſe in terrenis rebꝰ qui
nihil guſtauerunt de celeſtibus. Sextum eſt ad
montem oliueti deductio. Et per hoc ſignificatur
operis miſericordie exhibitio. quia dicit apoſtol⁹
j. ad Thi. iiij. Pietas ad omnia vtilis eſt. maxime

ad ꝓmiſſionē vite eterne. Et ergo nō ſufficit in ter
ris hēc deuotionē interiꝰ: niſi etiam homo exteri-
us exerceat ſe i miſeratōe ad ꝓximū. Nam ſcribit
Eccli.xvj. Miſcōia vnicuiqꝫ parat locuꝫ.ſm illud
ps.cij. Coronat te i miſcōia ⁊ mſiatiōibꝰ. Hoc eſt
oleū de quo Eccl's.x. Oleū de capite nō deficiet.ſ.
oleū miſcōie. Nā oſtia tēpli fuerūt de oliua in hie
ruſalē.iij.Re.iij. Et ſic miſcōia ē celi ianua. Vñ.j.
Machab.ij.dauid i miſcōia cōſecutus eſt regni ſe
dem i ſecula. ¶ Septimū eſt verſus bethaniā deā-
bulatio. Bethania.i.domus obediētie. Nam ipſe
fuit obediēs vſqꝫ ad mortē:ad Phil.ij. Propt̄ qd
exaltauit illū deꝰ. Et ſic nos ſi volumꝰ ſecū aſſumi
debemus mandatis ſuis obſeq̄ Math.xix. Si vis
ad vitā ingredi ſerua mādata dei. Eo ꝙ dicit Augꝰ.
ſup ps. Sola obediētia accipit palmā.inobedien-
tia penā. Glo. Mat.ij. per aliā viā reuerſi ſunt in
regionē ſuā:dicit. Sicut ꝑ inobediētiā a paradiſo
cecidimꝰ:ita ꝑ obedientiā appropinqmꝰ. ¶ Octa-
uo eleuatis manibus ferebat in celū:⁊ in eleuati-
one manuū aſcendit.⁊ oſtendit manus ⁊ pedes ⁊
ſtigmata vulnerū reſeruata:ad oſtēdendū ꝙ volē
tes cum xp̄o aſcēdere debēt eius paſſionē hic por
tare Math.xvj. Qui vult venire poſt me abneget
ſemetipm ⁊ tollat crucē ſuā ⁊c. Ideo in ꝓceſſione
portamus crucē ⁊ ſeqmur:ad deſignādum illud
ap̄li ad Rom.viij. Si cōpatimur:ſimul ⁊ glorifice
mur. Nā ꝑ multas tribulatōes oportet nos intra-
re ad regnū dei Act.xiiij. Sꝫ in oībus his dꝫ eē fi
des.qꝛ dicit Augꝰ.in li.de fide. Fides ē hūane ſa-
lutis initiū:⁊ fundamētum omniū bonoꝝ operū.
Ideo ſubdit. Euntes in mūdū vniuerſuꝫ.qꝛ xp̄us
oīm redemit. Vtruꝫ ergo in ſe eſt oēs vult ſaluare.
Vñ.j.ad Thimo.j. Vult oēs hoīes ſaluos fie-
ri. Predicate euāgeliū omni creature.i.oī homi:⁊
hoc rōne cōuenientie. Greg. Homo habet cōueni-
entiā cū oībus creaturis.eſſe cū lapidibus.viuere
cum plātis.ſentire cum aīalibus.intelligere cū an
gelis. Quapropter ſm ſimilitudinē homo dr̄ mi-
crocoſmꝰ.i. minor mūdus:q̄ſi oēm creaturā con-
tinēs. Scdm eundē homo dr̄ oīs creatura.qꝛ pro-
pter eum oīs creatura mundi eſt ꝓducta. Vñ ma
giſter in.ij.ſent.diſt.j. Totū bonū hoīs eſt qd fa
ctum eſt. De quo ap̄lus.j.ad Cor.iij. Oia nr̄a ſu-
periora:eq̄lia:⁊ inferiora. Supiora vt āgeli ad mi-
niſtrāduꝫ.equalia ad cōſolādum.inferiora ad obe
diēdum. Ps. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius
Vel ſic ſm Theoph. Omni creature.i.credēti et
nō credēti. Inde ē ꝙ euāgeliū legitur palā omni-
bus:vt audiat. Doctrina euāgelij excedit oēm do
ctrinā:vt dicit Innoc. Euangeliū eſt verbū dei.ſa
piētia ſapie verbū illius. De quo Joh.j. In pnci-
pio erat verbū. Itē legit verſus aquilonē vbi ſita
ē hierl'm vñ ad nos ꝑuenit. Vñ Luc.vlt. Vos te-
ſtes hoꝝ. Itē ad euāgeliū dr̄ Dñs vobiſcuꝫ.qꝛ ad-
eſt dñs fidelibus q̄ credūt euāgelio Mat.vlt. Vo-
biſcū ſum vſqꝫ ad cōſummationē ſeculi. ¶ Itē q̄n
tuplex crux imp̄mit i ꝓnūciatōe euāgelij. Primo
in libro ad deſignāduꝫ ꝙ hec ſunt verba crucifixi.
Scdo i frōte:ad deſignādū ꝙ ip̄m euāgeliū debe-
mus p̄dicare ⁊ ꝯfiteri corā regibus ⁊ principibꝰ ſi-
ne verecūdia ⁊ timore. Tertio i labijs.⁊ eſt vt oris
ꝯfeſſio ſit ad ſalutē. Quarto i pectore:vt corde cre-
datur ad iuſticiā. Quinto i tota facie:ad deſignā-
dum ꝙ apta facie gloriā domini ſpeculamur. Tunc
ponit p̄miū dicēs. Qui crediderit ⁊ baptiſatus fu-
erit ſaluus erit. Glo. qui crediderit.ſ.fide formata
charitate ornata.qꝛ dicit Jacobus in canōica. Fi-
des ſine opibus mortua eſt. Qui vo non credide-
rit cōdemnabit:apoſtolꝰ ad Heb.xj. Sꝫ pueri ba-
ptiſati ſaluantur in patrinorū fide:⁊ i fide eccleſie.
Tunc ponit ſigna in quibꝰ credētes cognoſci poſ
ſent:⁊ dicit. Signa aūt eos qui crediderint hec ſe
quētur. Et ſunt q̄nqꝫ. ¶ Primū. i noīe meo
demonia eijciēt. Hec ſigna nō ſunt neceſſaria nūc
corpalr̄.qꝛ nūc fides cōfirmata eſt. Et quoniā mi-
racula hominē ſanctū oſtēdunt:ſed non efficiunt.
Sꝫ ſpūalr̄ requirunt ad ſalutē. Primo demonia.i.
pctā eijcere debemus ꝑ pniam Apoc.xviij. Facta
eſt babylon.i.cor pctōris habitatio tot demonioꝝ
quot vitioꝝ. Et Greg.ſup Marc. Maria magda
lena ſeptē demonia habuit.quia vniuerſis vitijs
plena fuit. Illa eijciūtur ꝑ contritōnem:confeſſio
nem ⁊ ſatiſfactionē. ¶ Secundū ſignū.linguis lo
quētur nouis:iuxta illud.j.Reg.ij. Recedāt vete-
ra de ore vr̄o. Vt ſi quis ſolitus erat ſecularia ver-
ba dicere:verba dei loquat.j.Pet.iiij. Si quis lo-
quit:quaſi ſmones dei loquat. ¶ Tertium ſignū.
ſerpētes tollēt.i.ꝑſecutōes detractōes libēter pro-
pter deum ſuſtinēt. De quibus ps.xiij. Acuerunt
linguas ſuas ſicut ſerpētes. Naꝫ patiēter tribula-
tōes ferre:eſt ſignū ſalutis. De quo Greg. Ego pa
tientie virtutem maiorē ſignis ⁊ miraculis credo.
¶ Quartū ſignū.mortiferꝫ ſi quid biberint nō eos
nocebit.i.ſi tēptatōes habēt ⁊ nō cōſentiūt:ſꝫ ime-
diate vicerint. Vñ Greg. Non ē cogitatio raꝫ im-
mūda q̄ mentē polluit:ſi ratio non cōſentit. Vñ
Bern. Demonū ē ſuggeſtiōes malas ingerē:nr̄m
ē nō ꝯſentire. Nā quotiēs reſiſtimꝰ:totiēs diabo-
lum ſupamus.angelos letificamꝰ.deū honoramꝰ
Et ſic nō nocet venenū tēptatōis. Vñ Augꝰ. Nō
ſentit q̄ nō ꝯſentit.q.d.nō ſentit penā q̄ non ꝯſentit
ad culpā. Vñ poſſumꝰ dicere cuꝫ ap̄lo.ij.Cor.vj.
Caſtigati ⁊ nō mortificati.i.penā hn̄t ⁊ nō moriū-
tur in aīa. Vñ Ro.viij. Nihil dānatiōis eſt in his
qui ſunt in xp̄o Jeſu:⁊ non ſm carnē ambulant.
¶ Quintuꝫ ſignū.ſup egros manꝰ imponēt ⁊ be-
ne ſe habebunt egri. Egri dicūtur qui alioꝝ ſubſi-
dio egēt in ſuis neceſſitatibꝰ. aliqui i corpe:aliqui
in anima. Et quādo his miſcōiaꝫ exhibemus.eſu-
rientes cibando.nudos veſtiēdo.ſimplices inſtru
endo:manꝰ imponūtur.i.opa miſcōie vt bn̄ ſe ha-
beant. Prouer.vlt. Manꝰ ſuas apuit inopi. Naꝫ
eſt magnū ſignū ſalutis.de quo Ambro. Nihil ita
cōmendat xp̄ianū ſicut miſcōia. Ido Greg. Hec
quinqꝫ miracula ſunt tanto maiora quāto ſpūalio
ra.quia ꝑ ea non ſuſcitantur corpora:ſed aīe. ¶ Vl
xi ſecūdo inuit eius mirabilis aſcenſio:dī. Domi-
nus quidē Jeſus poſtq̄ locutus ē eis:aſſumptus
eſt in celum. Ipſe oſculatus eſt vnūquēqꝫ ex amo
re cordis intimo. Vnde Ambroſ. in ꝓſa hodier-
na. Apoſtolis chara relinquēs oſcula pacis:⁊ va-
ledicēs eis. Eleuatis manibus:vt dicit Lucas:ſic
pater a filijs recedens eos benedicit.⁊ aſſumptus

in celum. Et hoc multiplicit. ¶ Primo in cō-
uenienti tempore. quia .xl. die decuit ⁊ cōueniens
fuit. Primo vt gaudiū reſurrectionis excederz me
rorē tribulationis. nā Aug. iiij. de tri. Xps mortu⁹
fuit .xl. horis. qd̄ fuit tps meroris diſcipul. ſ; temp⁹
reſurrectionis fuit eis tempus gaudij qd̄ fuit rōna
biliter poſt .xl. dies ꝓpter exceſſuz. vt gaudiū exce-
deret tribulationē. De q̄ gaudio ait Joh. xvj. Ite
rum videbo vos ⁊ gaudebit cor vrm̄. Scd̄o in hoc
deſignauit. ſi q̄s patit ꝓpter deū. tūc ꝯſolatio cōſe-
quens ⁊ leticia maior erit q̄ triſticia habita. De q̄
Ro. v.ij. Non ſunt ꝯdigne paſſiones hui⁹ tpis ad
futurā gl̄iam. Aug. Eſt quedā tribulatio cū fine. le
ticia ſine fine. Tercio vt nob̄ modū aſcēſionis my-
ſtice deſignaret. Naz q̄dragenarius numerus ſm̄
Aug. ꝑfectionē ꝑnie deſignat. q̄ diſponit hominē
ad aſcenſionē. Math. iiij. Agite ꝑniam ⁊ appropi
quabit vob̄ regnū celorꝝ. Chriſ. O ꝑnīa rutilantior
auro. ſplendidior ſole. q̄d de te referā. Omnia liga
ta ſoluis. celū apis. ⁊ etnaz gl̄iam tribuis. ¶ Scd̄o
aſcendit vtilit. Diceres. nōne magis ꝑfeciſſet cor-
poralis ꝑñtia q̄ abſentia. Nam diſcipuli in ꝑñtia
mgr̄i melius erudiunt. Rñdet q̄ lōge melius fuit
ꝓ nobis vt iret ad celū q̄ q̄ maneret nobiſcū. Pro
bat triplici exēplo. Pri̇o melius eſt vt aduocatus
in cauſa alicuius corā dn̄o ſit. vt vētilet cām illius
Sic Xps eſt aduocatus nr̄. j. Joh. ij. Aduocatum
habemus apud deū patrē. Id̄o vtilius eſt vt ſtet co
rā deo prē. Scd̄o ꝑſuadet ſic. Capitaneus guerre
cū ſuis ſtipēdiarijs vtilius ē vt ſtet extra ciuitatez
reſiſtendo inimicis q̄ intus ꝯuerſando cū amicis
Nā nos habemus ꝑliū cū malis ſpiritib⁹. nr̄ capi
taneus ē xpus. ſtipendiarij ſunt oēs ſancti q̄ ſecuz
ſunt. ⁊ id̄o vtilius eſt ipm̄ eſſe ſupius q̄ inferius. de
quo Deut. xxxiij. Aſcenſor celi auxiliator eſt tuus
Tercia ꝑſuaſio. Prfamilias q̄ habet magnā fami-
liā ⁊ multis indiget. vtilius eſt eū eſſe extra domū
querēdo diuerſas mercationes. q̄ ſi remaneret in
domo. ſic nos habemus magnā indigentiā gratie
ſpūſſancti ſine qua nec poſſem⁹ opari q̄cq̄. q̄ ha-
bere nō poterimus niſi xps iret ad celū. Vnde ait
Joh. xvj. Si nō abiero paclitus nō veniet. Vñ vti
li⁹ fuit ꝓ nobis vt ipe aſcēdit in celū. Videm⁹ q̄
qñ ſol eſt in ſupma pte celi. q̄ tūc cū q̄ magis diſtat
a nobis ꝑ ſitū. tāto magis appropinq̄t ꝑ effectum
q: tūc arbores ⁊ plāte ꝓducūt fructus. vt ꝑz i eſta
te. qd̄ nō fit tpe hyemali qñ eſt ꝓpior nob. Rō quia
in eſtate mittit nobis radios directe. in hyeme vo
oblique. Id̄o minus de eius v̓tute ꝑcipimus. Spi
ritualr̄. ſol eſt xps Malach. vlti. Orietr vob̄ timen-
tibus deū ſol iuſticie. q̄ diu fuit nobiſcū quaſi in vl
tima pte ſui circuli parꝝ potuim⁹ de hac v̓tute ſen-
tire. ſ; cū aſcendiſſet ſup omnes celos. ad Eph. iiij.
tūc impleuit oīa. q: terrā miſcd̄ia. infernū iuſticia.
⁊ celū gloria. q: ꝑ miſcd̄iam i terrā pctōres recōcili
auit. ꝑ iuſticiā infernuz ſpoliauit ⁊ pr̄es de lymbo
liberauit. ⁊ cum ipo reſurgētes ad celeſtē gloriam
ꝑduxit. Itē videmus naturaliter q̄ non pluit niſi
vapor virtute ſolis aſcēdat. Figurat. iij. Re. xviij.
cum nō pluebat ꝑ annos tres ⁊ mēſes ſex: aſcēdit
nubecula ꝑua de mari q̄ſi veſtigiuz homis. Et ſic
miſcd̄ia dei. ps. lxxxviij. Vbi ſunt miſcd̄ie tue an-
tique domie. Haymo. Aſcēdit in celū vt mitteret
donū celi. ¶ Tertio aſcēdit letāter. q: aſcēſio
xpi gaudioſa erat hoibus. Auguſ. in ſmone. Re-
ſurrectio xpi ſpes noſtra: aſcēſio glorificatio nr̄a.
¶ Notandū q̄ feſtiuitas hodierna ē ſancta omni-
um feſtiuitatū. quapropter cū incarnatus ē trigin
tatribus ānis laborauit in terris: deinde paſſus et
mortuus vt nobis celū apiret. q: hodie impletū ē.
Ideo Aug⁹. in ſmōe de aſcēſione. Mors xpi nos
liberauit. reſurrectio viuificauit. aſcēſio nos ꝯſo-
ciauit. q: nobis ſpirituz de celo tribuit. Ergo feſti-
uitas hodierna prima omniū feſtiuitatū. annūcia
tōis. incarnatōis ⁊c̄. Nam ſi celebrat dies vni⁹ ſā-
cti qui ꝑ mortē euolauit: ⁊ dies illa appropriat ſi-
bi. ⁊ ſic iſta dies pōt dici dies omniū ſāctorꝝ ange-
lorū: quorꝝ ruinā incepit repare hodie. ⁊ ſimilr̄ ſā-
ctorꝝ patriarcharꝝ: quorꝝ anime hodie cū xpo aſcē-
derūt. Itē btē Marie v̓ginis. quia Maria hodie
letata ē q̄ carnē filij ſui quam de ſe aſſumpſit ho-
die ſup omnes celos exaltari vidit. Itē eſt gaudiū
totius humane nature q̄ hodie exaltata eſt. Et po
teſt nobis dicere illud Johan. xiiij. Si diligeretis
me gauderetis vtiq̄: quia vado ad patrē. Dicit nā
q̄ Grego. Domio naſcente videbatur humiliata
diuinitas: ſ; chriſto aſcendēte humanitas ē exalta
ta. Nam ſcd̄m Greg. hec natura cui dictū eſt. ter-
ra es ⁊ in terram reuerteris. hodie exaltata ē ſuper
oēs celos: q̄ oi homi pōt dici hodie illud ps. lxvij
Pſallite domio qui aſcēdit ſup celos ad oriētem.
Quē igitur nos in ſua inuocemus aſcēſione: vt vir
tute illius celum aſcēdere valeamus: vbi regnatu
ri cum eo ꝑ infinita ſecula ſeculorꝝ.

¶ De ſancta Trinitate. ¶ Sermo lxxxij.

O Altitudo diuitiarꝝ ſci-
entie ⁊ ſapie dei. Roma. xj. Hodie eccle-
ſia venerat feſtum ſancte trinitatis. Cui⁹
ratio eſt. quia diſiūctim mētio facta ē in feſtiuitati
bus penthecoſtes de his ꝑſonis. Primo de poten
tia patris: qui ſpm̄ſanctū in noīe filij miſit. de hoc
in die penthecoſtes euangeliū Johā. xiiij. Para-
clitum ſpm̄ſanctū quem mittet pater in noīe meo
Deinde feria ſecūda mētio facta eſt de filio qui ꝑ
ſuam mortē ſapiēter nos redemit: iuxta illud euā
gelij Johā. iij. Sic deus dilexit mundū: vt omnis
qui credit in ipſum non pereat: ſ; habeat vitaz eter
nam. Sz poſt hoc feria tertia facta ē mētio de ſpi-
ritu ſancto: qui ꝑ ſuam bonitatē eſt hoſtiarius oui
um. quia apit nobis viam celeſtis vite. ⁊ fuit euan
gelium feria tertia Johā. x. Qui intrat ꝑ oſtiuz in
ouile ouiū: huic oſtiarius apit ⁊ ſaluabitur: ⁊ pa-
ſcua inueniet. Non igitur ſic differūt in perſonis vt
credat eos quis differre in eſſentia. Igitur ad deſi
gnādum vnitatē eſſentie: vno die cōiunctim feſti-
uamus. Et rationabilr̄ ſtatuit eccleſia hoc feſtuz
ſtatim poſt miſſionē ſpūſſancti: ad deſignādum q̄
nemo de hac ſancta trinitate quicq̄ dicere pōt: ſ;
ſolum qui habz ꝑ inſpirationē ſpūſſancti. De quo
j. Corint. ij. Que dei ſunt nemo cognoſcit niſi ſpi-
ritus dei. ſcd̄m q̄ dicit Hylarius. In talibus ſolī
deo de ſe credēdum eſt: ⁊ qui ſe ſolus nouit. Dicit
nāq̄ phus. ij. Metha. Sicut oculus nocticoracis